

Vážený pane Kluvánku,

zdá se, že v Česku se příjmení Kluvánek téměř nevyskytuje (v telefonním seznamu není zastoupeno), zatímco na Slovensku je rozšířené. Publikace o původu českých příjmení zachycují pouze jména podobná: u D. Moldanové (Naše příjmení, Agentura Pankrác, 2004) najdeme heslo "Klvač" - ze staročeského slovesa klvat ("klovat"); podoby Klváček, Klvaňa (asi člověk zd'obaný od neštovic), Klvánek, Kluvanec. A. Kotík nabízí v knize Naše příjmení (1894) jiný výklad příjmení Klvaňa: vzniklo z valašského označení sekry.

Podle knihy M. Knappové Naše a cizí příjmení (Liberec 2002) ve jménech zakončených na -ek vkladné -e- při skloňování a přechylování (vytváření ženských podob) vypouštíme, pokud tomu nebrání výslovnost: Hájek - Hájka - Hájková (ale Vepřek - Vepřeka - Vepřeková). Ve slovenštině se však podle Knappové "v poslední době objevuje tendence, zejména u příjmení nejasného původu, toto -e- ponechávat. Tyto zvyklosti můžeme respektovat, zejména v případech, jsou-li v soulase s rodinným územ, např. Šulek, 2.p. Šuleka - Šuleková ..." (str. 46, 47) Možné jsou tedy obě podoby, Kluvánková i Kluváneková.

S pozdravem

Jakub Dřímál
Ústav pro jazyk český AV ČR
oddělení jazykové kultury – jazyková poradna